

BRASSÓ

postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10° helye 50 kr.) Nagyobbi és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélége díj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetend

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, ticsó-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúaszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári s szágothai cir. járásbírószágok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

125-ik szám.

Brassó, Kedd, október 30-án.

IV. évfolyam 1888.

Lapunk legközelebbi száma a közbeeső kettős ünnep miatt csak szombaton, november hó 3-án fog megjelenni.

A szerb király kiáltványa.

Budapest, 1888. október 27.

A szerb király kiáltványa fokozott mértékben irányítja a közfigyelmet Szerbiára, mely a legrendezettebb még a Balkán-államok között. Csakhogy ez a rendezettség csak keleti értelemben vehető, mert általános európai fogalmak szerint Szerbia ép úgy mint Románia és Bulgária konszolidálatlan országok, melyekben mindig tarthatni meglepetésektől. A hol a politikát önértékek irányítják, ott egészséges politikáról szó sem lehet. Már pedig Szerbiában még mindig olyan a politikai irány, hogy az egyes pártok vezérei mindenkor készek külső segélyhez folyamodni, csak hogy céljokat elérjék.

S ha mindazonáltal mégis csend van Szerbiában, egyedül fiatal királya érdeme, a ki vasmarokkal tartja a politika fonálait és érvényesíteni tudja akaratát.

Szerbiának sok a baja. Állapota kórosak, alkotmánya — a mennyiben van — rozoga, minden perczen összeomlással fenyeget. Ezek az állapotokon kíván segíteni Milán király. A szerb államot olyan módon óhajtja szervezni és berendezni, hogy megingathatlan alapokon nyugodva, érinthetetlen, hosszú időig változtatást nem igénylő, javításra nem szoruló instituczió benyomását gyakorolja a szerb nemzetre, s mint ilyen, a támadásokat kizáró módon imponáljon minden pártnak, minden politikai embernek. Eddig a régi törmelékből és az új kor eszméiből volt összegyurva a szerb állam és viszonyai anyagot nyújthattak arra, hogy politikai spekulációk tárgyát képezze a kérdés: miképen kellene véglegesen szervezni az államot.

Sokat gondolkodott ezen a király, sőt kísérletet is tett már. Csakhogy e terv és kísérlet akkor kizárólag a radikálisok ildomtalan és okatlan követeléseiben szenvedett hajótörést. Most maga a király veszi kezébe a Szerbiára nézve korszakalkotó művet és ünnepélyesen a pártviszálykodások megszüntetésére s a nagy

testvéries egyesülésre szólítja föl a nemzetet, hogy az összetartással létrehozandó szerb alkotmány kihirdetése emlékeztetéssé tegye annak a napnak öt százados évfordulóját, a melyen a széthuzás sírját ásta meg Szerbiának. Fényes példájával az összetartásnak, a kibékülésnek, a multak megbocsátásának maga a király megy elől, a mikor valóban pártkülönbség nélkül állítja össze az alkotmánytervezet kidolgozására hívatott bizottságot, és helyet ad abban Garasaninnak, Risticsnek, Gruicsnak, Milojkovics Ranivojnak stb. stb., szóval olyan férfiaknak is, kikre méltán lehetett kisebb-nagyobb panasz. Bár az egész nemzet követné királyának királyi példáját.

Milán király proclamatiojában úgy beszél népéhez, mint atya gyermekeihez. Elmondja nyíltan és őszintén, ami szívében fekszik: figyelmezteti hibáikra és bajaikra s föltárja előttük ezeknek orvosszereit. Ez a patriarchalis viszony uralkodó és nép között képezi Milán király trónjának egyik erősségét és gyökerét bírja abban, hogy senki jobban a szerb népet nem ismeri, mint királya. Ez a proklamáció valószínű királyi program, megszívleléstül és követéstül ajánlva a nemzetnek. A külpolitika terén jelzi az irányelveket, melyeknek követése a nyugat-európai államok társaságába vezette Szerbiát és biztos zálogául szolgál Szerbia nyugodt, békés fejlődésének. Hangsúlyozza a szerb állameszmét, melyet Milán király csak nemrég olyan hatásosan állított szembe a panszláv eszmével, sürgeti a pénzügyek rendezését és végül az alkotmány átdolgozását helyezi napirendre.

E proklamáció méltó a királyhoz, ki alkotmányt akar adni népének, biztosítandó ezzel az állam oszlopait.

Már most csak magától a szerb nemzettől függ, akar-e alkotmányt, megértette-e királya atyai szavát, vagy nem?

A közel jövő megadja erre a feleletet.

Ha igen, úgy Szerbiára sokkal szebb napok várnak, mint eddig: király és nemzet kölcsönös szeretetben és bizalomban fog egymásba olvadni, hogy boldoggá tegyék a „drága Szerbiát“.

Külpolitikai szemle.

Brassó, 1888. okt. 29.

A szerb király kiáltványa a legjobb benyomást tette mindenütt, háttérbe szorítva az elválás szülte benyomásokat.

Alighogy ezt tudomásul vette Európa, ismét egy más fejedelmi tény köti le az érdeklődést, a bolgár fejedelem trónbeszéde, melylyel e hó 27-én d. e. a szobranje második ülésszakát megnyitotta.

A herceg fényes kísérettel ment a terembe, hol Toncsev elnök üdvözölte. Huszonegy ágyulövés dördült el, midőn a herceg a terembe lépett s midőn azt elhagyta. Clementina hercegasszony szintén jelen volt az ünnepélyes megnyitásnál. A fejedelmi palotától a szobranje épületéig a katonaság állt sort. A trónbeszéd következő:

„Örvendek, hogy önöket a fővárosban a második ülésszakra összegyűlve látom, mely ülésszakban, remélem, ki fogják tudni tüntetni magukat fölvilágosult s a nemzet javát előmozdító üdvös tevékenységükkel, valamint odaadásukkal és szeretetükkel a haza és a korona iránt.“ A trónbeszéd ezután meglegedéssel constatálja, hogy hála az általános békének, valamint az országban uralkodó meglegedésnek, a nyugalomnak és a rendnek, a bolgárok igaz ügye napról-napra szilárdul. A cszáribród-sophia vakareli vasut megnyitására utalva, kifejti a trónbeszéd, hogy e vasutat a bolgárok, kizárólag saját segélyforrásaikból, nehéz és válságos időkben építették, a mi emelte Bulgária hitelét, a mennyiben megszerezte a bolgár népnek minden felvilágosult ember rokonszenvét és alkalmat adott a külföldnek, hogy közelebbről megismerje e nemzetet s méltatni tudja békés és munkás jellemét, valamint az áldozatokat és erőfeszítéseket, melyeket anyagi és erkölcsi haladása érdekében s a szabadság és függetlenség megvédésére tesz. Ezután a herceg köszönetét fejezi ki a fényes fogadtatásért, melyben Bulgáriában, gyakrabban tett körutjai alkalmával részesült és constatálja a közoktatás emelésére és a vitéz hadsereg fejlesztésére tett rendkívüli erőfeszítéseket. Melegedéssel tölti el, hogy a hadsereget a helyzet magaslatán állónak láthatja. A hadsereg, ha a szükség úgy hozza magával, meg fog tudni felelni annak a reménynek és bizalomnak, melyet a haza és a trón helyeznek belé. A trónbeszéd több törvényjavaslat benyújtását jelzi; ezek közt vannak a yamboli-i, burgaszi vasut kiépítéséről és a közegészségügyi szolgálat szervezéséről szóló törvényjavaslatok, a büntető törvényjavaslat, az

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —

13) (Folytatás.)

Azután az elmúlt s jövődő boldog május 16-áról suttogtak a szerelmesek, mialatt Linkné az esti postával érkezett levelekkel s üdvözlésekkel foglalkozott. Hirtelen azonban felsikoltott, kezében egy gyászjelentést tarva.

— Egy gyászjelentés! — mondá meghatottan. — Brenkenhoff tanácsos! Szegény, jó ember! Vajjon szélhűdés érte-e? Itt az áll: rövid szenvedés után, gyorsan és váratlanul.

Alfred felugrott helyéből. Elvin sohasem látta ily sápadtan és izgatottan.

— Brenkenhoff tanácsos? Ugyanaz, kivel mult évben a hajón együtt valánk? Ez lehetetlen! Talán névcsere! — kiáltá izgatottan, nem tudva, mit beszél.

— Nem, nem! — mondá Linkné, megütközve nézve jövődő vejére. — Olga van aláírva, mint mélyen megszorodott özvegy.

Alfred mozdulatlanul állott helyén, mereven nézve maga elé, úgy hogy Elvin aggódva lépett hozzá, míg anyjának arca egészen elkomorult.

— E haláleset nagyon érzékenyen érintheti önt, hadnagy ur!

Alfred csak most eszmélt fel némileg s a menyire csak birta, nyugodtan válaszolá:

— Nagyon szomorúan érintett. Épen most beszélünk mult évi rajnai utunkról, melyről a szegény tanácsos is igen szívesen emlékezett meg, s ugyanekkor hallani, hogy szegény meghalt!

— Ön azután még gyakrabban találkozott e házaspárral, ugye-bár? — kérdé Linkné, nem véve le szeméit a hadnagyról.

— Néhányszor. Nagyon jó társaság szokott ott együtt lenni.

— Természetesen! Olga szép és szelleműs. Hogy önző jellemű s boldogtalanná tette férjét, mit törődik azzal a világgal! — kiáltá izgatott s elkeseredett hangon Linkné.

Alfred érezte, hogy e szenvedélyes hang ellen kötelessége, megvédeni Olgát.

— Ki állithatja, hogy e nő egyedüli okozója a boldogtalan házasságnak? . . . Két ember, ki nem talál össze . . .

— De mindenesetre a hála adóját kellett volna lerónia a férj iránt, ki őt a legnyomorúságosabb helyzetből a legfényesebb körülmények közé emelte, megemelve őt a nevelőnő sorsától, mely reá várt.

Alfred hallgatott. Nem tetszett neki, hogy Olga, minden színleges bizalma daczára, soha sem beszélt előtte erről. E perczen ismét a szájalom érzete éb-

redt fel benne a tanácsos iránt, de egyuttal borzadálylyal is gondolt a most már fiatal özvegyre.

Másnap Alfred elbucszott arájától és visszatért a városba, hova kötelességei szólították. Eddigi feljebbvalója, kivel nem tudott rokonszenvezni, elhelyeztetven más ezredhez, ő ismét megkedvelte a katonai szolgálatot s megbánta, hogy egy gyenge pillanatában ígéretet tett Elvin anyjának a katonai élettől való visszavonulásra. Szerette volna ezt közölni Elvinnel s reábirni, hogy kövesse őt a nagyvárosi életbe, de nem volt bátorsága hozzá, mert félt az anyától, ki amugy is bizalmatlan iránta.

Igy azonban csak holmi czélzásokkal tett kísérletet, midőn úgy va-árraponként néhány órára meglátogatta aráját, nem kaphatván hosszabb szabadságot.

A tél elmúlt. A mezők már zöldelni kezdtek s csak kevés hét választá el már a jegyeseket ama boldog naptól, mely után annyira sóvárogtak.

Alfred boldogsága szülte gondolataiba mélyedve sétált egy délután az állatkertben. Ekkor egy félreeső mellékuton két nő jött vele szembe. Egyiknek felismerése hirtelen zavarba hozta; a másikat, ki gyermeket vezetett kezén, nem ismerte. Az első mély gyászban volt, de a mint közelebb jött hozzájuk, láthatta, hogy a gyász csak színlelt: a nő élénk, vidor volt. Olga — mert ő volt — tekintete megijeszté a hadnagyot. E tekintet figyelmeztetni látszott őt találkozásuk utolsó perczére.

(Folytatása következik.)

örökösödési törvény s a mérték- és súlyrendszerről szóló törvényjavaslat. A trónbeszéd e szavakkal végződik: „Remélve, hogy önök, úgy a benyújtott, mint a még netalán benyújtandó törvényjavaslatokat teljes gondnal fogják megfontolásuk tárgyává tenni és egész buzgalommal fognak Bulgária javán és nagyságán munkálkodni, Isten áldását kérem munkájukra és az ötödik nemzetgyűlés második rendes ülészakát ezennel megnyitottnak nyilvánítom.”

A trónbeszéd higgadt, férfias hangja bizonyára jó benyomást fog tenni mindenütt.

Egy másik trónbeszéd is fekszik előttük: a görög királyné.

A király f. hó 27-én nyitotta meg a kamarát, felolvassa trónbeszédét, mely kiemeli a kormányra lépte óta tett haladásokat, melyek igazolják a jubileum alkalmából nyilvánuló általános rokonszenvet. Ezután felemlíti a trónörökös eljegyzését, mely megvalósítja a nemzet óhajait és biztosítja a dynastia jövőjét. Az eljegyzésnél a kölcsönös rokonszenv bizonyítékai az egyes uralkodók és kormányok részéről. A nemzeti kiállítás tanúbizonysága lesz az ország haladásának. A kormány pénzügyi intézkedéseinek realizálása helyreállította a költségvetésben az egyensúlyt. A pénzügyi helyzet kitűnő és meg fogja engedni, hogy a vasutak teljes kiépítésére újabb segélyforrások fordíttassanak. A trónbeszéd különböző tervekről szól localis javítások eszközésére. De — ugymond — a görög nép nemcsak földmivelő és iparúzó, hanem katona és tengerész nép is. A hadsereg új szervezete megszilárdította a hadseregben a fegyelmet, szoros kapcsolatot létesített kebelében és erőt adott neki. Ugyanez áll a haditengerészetre is, melynek anyag és emberállománya kitűnő. Béke idején — ugymond végül a trónbeszéd — a tett haladások legjobb védői lesznek Görögország jogainak; de ha háború törne ki, Görögország be fogja bizonyítani, hogy a haza megvédeése érdekében mitsem mulasztott el megtenni. A trónbeszédet tetszéssel fogadták. Az idegen fejedelmi személyiségek valamennyien jelen voltak a kamara megnyitásánál.

A „Nordd. Allg. Ztg.” esztelennek mondja a „Daily News” ama hírét, mintha a német nagykövet a portának kijentette volna, hogy megérkezett az ideje, hogy Ferdinand fejedelem Bulgária törvényes uralkodójának elismertessék. A német nagykövet és a porta közötti tárgyalásokról, melyek Ferdinand fejedelem elismertetését célozták volna, mind ez minden művelt politikus előtt magától értetlik, soha sem lehet szó.

Vilmos császár meghagyta külügyi hivatalainak, hogy azon országok kormányainak, melyeket legutóbb meglátogatott, a szíves fogadtatásért köszönetet mondjon. A császár ez alkalommal kifejezést adott megelégedésének a felett, hogy utazásainak mindenütt békés jelentőséget tulajdonítottak.

A francia alkotmány-revisionnak furcsa előjátéka ment végbe, a revisionista szövetkezetek gyűlésén, vagy inkább szándékolt ülésén, mely anarchicus rendtelenséggel, lövések-, késelések- és sebesülésekkel ért

végét, még mielőtt tulajdonképen kezdetét vette volna. Boulanger neve játszott bele e zürzavarba is, mely mintha figyelmeztető előképe akarna lenni ama zavarásoknak és bajoknak, melyeket az alkotmány-revisió, ha csakugyan keresztülmegy, esetleg maga után vonhat. Ott lesz majd akkor is Boulanger, ki legutóbb a revisió-bizottság előtt oly nyilatkozatot tett, melyet szelvében bonapartista szelleműnek magyaráznak.

A bécsi török nagykövet azon, kormányához küldött jelentése folytán, hogy egyik hatalom sem fogja támogatni, vagy eltűnni, hogy Bulgária részéről rendező beavatkozás történjék Macedoniában, a porta minden rendkívüli katonai intézkedést Macedonia határain visszavont, s működésében csupán arra fog szorítkozni, hogy a benső rendtelenségek és esetleg lázadás támadását megakadályozza.

A romániai kamara-választások végleges eredménye alapján constatalni lehet azon fényes győzelmet, melyet a kormány által támogatott jelöltek névsora, mely a conservatíveket, az ifjú conservatíveket, a junimistákat és a független szabadelvűeket felöleli, a nemzeti szabadelvűek és a szabadelvű dissidensekkel szemben kivívott. Jóllehet csak néhány nap múlva lesz lehetséges a különböző pártcsoportok számarányát szabatosan meghatározni, annyi már ma is bizonyos, hogy a conservatívek csoportja egymagában számszerint oly erős, mint a többi csoportok együttvéve.

Vak láрма.

Bécsből f. hó 25-éről következőket írják:

„Még néhány oly produkció, mint a legújabb vak láрма, akkor aztán tökéletesen megfelel a nevének a „Fremdenblatt” s lap lesz belőle az idegenek, de nem az osztrákok vagy magyarok számára. Ha az ominózus kommuniké mögött, melyet külügyi hivatalunk legbizalmasabb közlönye oly váratlanul a képviselhető legalkalmatlanabb órában szalasztott ki száján, politikával nem foglalkozó s egyúttal inpolitikus körök be nem vallható manővere nem rejlik, akkor oly befogás van benne, mely már a szent együgyűséggel határos s melynek semmi esetre sem hazai diplomáciai hely a forrása.

Nem szükséges mondani, s még kevésbé kell bizonyítani, hisz az egész világ látja évek sora óta, hogy külügyi hivatalunk a legnagyobb súlyt sikerdus működésének zajtalanságára helyezi s a félhivatalos publicisztika kezelésére vonatkozólag a Berlinben kedvelttel homlokegyenest ellenkező eljárást tanúsít. A német rendszer, majd a „Post”-tal egy háború — kilátásban — cikket, majd a „Kölnische Zeitung”-gal egy harci riadót, majd ismét a „Norddeutsche Allg. Zeitung”-gal egy durva ébresztő lövést süttetni el, az itteni Ballplatzon igazán soha sem tetszett, a mint ott egyáltalán folyton nagy súlyt helyeztek a hagyományos, előkelően udvarias formához való ragaszkodásra, az előkelően udvarias formára és a finom tapintatra.

Ki sem akarja, hogy Ausztria-Magyarország a

strucz-madarat játszsza és szemes hunyjon ama szimpomatikus mozgalmak előtt, melyek az északi szomszédbirodalomban nem akarnak megszűnni; innen lényeg élesen s éberen tekintenek oda át s folyton a legnagyobb mértékben értesülve arról, a mi Oroszország denesetre mégis felesleges, lármát ütni vele és a feleslegnél rosszabb, éppen akkor állni elő a lármával midőn Ausztria végtelen hosszú idő után egy deficit nélküli budget élvezetét szerezni magának megenged s Magyarország a legőkezősebb pénzügyi csoporttal növekedett, hogy ennek segítségével a legőriásibb terjedelmű műveletet hajtsa végre, mely által államháztartásában az egyensúlyt biztosan s maradandóan helyreállíthatja és mikor egy árfolyam hanyatlásnak, mint valami kalamitásnak kellene hánia.

A legjobb esetben tehát oktanul cselekedett a „Fremdenblatt”, midőn fontoskodó paroliját a „Garaschdanin”-felé hajlította: a „Pester Correspondenz”-ben a legkompetensebb formában egyszer mindenkorra ki volt jelentve, hogy az orosz hadseregnek minden egyes águyjáról, katonájáról vagy lováról azonnal a legüzesebb tudomást kapjuk, a mint azok határaink, vagy a német határ felé előre tolnak. Ez tökéletesen elég, semmiféle lármára sincs szükség, a pénzügyminiszerket engedhetik s engedjek is nyugodtan végezni számlálási munkájukat és nem kell mesterséges árfolyamhanyatlásokat provokálni — akarni.

Román lapszemle.

Rendkívül nagy(?) és fontos(?) esemény történt e hó 25-én Nagyszebenben a „Tribuna” nyomda intézetében, melyhez hasonló nem történt 1881. óta, midőn t. i. a román conferenciában a szolidaritást egyhangulag kimondták. A sok tribunistá martirt Pop Cornel, Doda és Slaviciu ki vannak, legalább lehetnek, elégitve. Nem hiába írta volt Slaviciu, mielőtt Vácra indult, hogy „fel a szíveket! Mi tehát az a nagy esemény? Nem csigázzuk tovább olvasóink kíváncsiságát. — Dr. Mocsonyi Sándor a tribunisták kitűnő államférfia, illőnek találta a „Tribuna” alapító tagjai közé belépni; Babes Vincze a románok politikai jogainak védelmében megöszült férfiú és kitűnő hírlapíró a „Tribuna” buzgó barátaival együtt ugyanazt cselekedte, e hű igazbarát pedig nem más, mint Bre diceanu Coristan lugosi ügyvéd.

Ime három martir helyett három alapító és egy vezércikk, melynek olvasására örömrában uszik a tribunisták tábora! Mondja most már valaki, hogy nem történt Bukarestig átzengő esemény Szebenben. „Fel a szíveket!” mondjuk mi s új bátorsággal és erővel megyünk előre! Ugy ám! Hájt, kenőcsöt kapott a tipografia s egy ideig nem fog most már nyikorogni. . .

A szebeni „Telegraful Roman” meg arról eresztett meg egy vezércikket, hogy mégis csak önző natio az a szász natio. Kérnek, feltételeket szabnak a kormánynak, hogy ők így, meg úgy mégis csak meg-

„Kolozsvár története.”

(Vége.)

Az Oklevéltár II-ik kötetében I—CCCLIV többnyire eredeti oklevél 49 iven, 1—752 lapon.

A Rajzok II-ik Füzetét I—XIII Táblára osztott különböző térkép és más rajz s 1 és $\frac{1}{2}$ ivre terjedő Harang-, Emlék- és középületi Felirat alkotja, melyek az I. füzet megjelenése után lettek ismeretessé s közlésüket szerző a szöveghez nélkülözhetlenül szükségesnek látta. Az első Tábla az I. Rajzfüzet V-ik Tábláján levőnek (a mit néhai Böhm János mérnök az ő mérései s szerző nyomozásai alapján dolgozott volt) későn előkerült eredetije, s ezért kétszeresen becses, II-ik Tábla a főtéri szentegyház környezetének 1784-ik évi rajza, III. a város határainak három fordulóra osztásáról 1803-n készült s megerősítést 1807-n nyert térképe, IV. a Báthori-ház melletti Szathmáry-ház emeleti kandallója, V. annak homlokzatán levő diszítések sat., VI. a r. kath. convictus előtti Mária-szobor, VII. II. József császárnak 1773. Kolozsvárt létét örökítő emléktábla a plebánia ház utcái nagy kapuja fölött, VIII. a legelső m. nemzeti színház fénykép után készült rajza, IX. I. Ferencz császárnak és fejedelemnek felséges hitvesével 1817-n Kolozsvárt létét örökítő emlékszobor. X. Ugyanennek emlékére a gr. Bánffy-ház homlokfalába helyezett márvány-tábla, XI. Heltai Gáspár 1548-iki pecsété, a r. kath. semnarium, szent Erzsébet-kórház, Karolina-kórház pecsétének s a magyar orvosok és természetvizsgálók 1844. Kolozsvárt létének emlékére veretett pénz rajza, XII. a katonai nagy laktanya homlokzatán levő jelvényrajz, XIII. az I. füzet czimlapjához hasonlóan készült újabb czimlaprajz.

A Felirati rész a Kolozsvárt levő összes egyházak harangjainak, szentegyházainak, tornyainak, valamennyi tanodának, a közintézeteknek és nyilvános emlékeknek feliratát foglalja magában, érdekesebb és kedveltebbé teszi a történetet s fentartja azok és az alkotók emlékét késő századokig. Ez is új eszme a magyar monographia-irodalomban, a mi annak nincs hátrányára. Lehetlen, hogy nemesítőleg ne hasson a a vallásos kedélyre a vallás, tudomány és műveltség, terjesztésére szolgáló intézetek alkotóinak áldozatkész-sége és buzgalma, valamint lehetlen, hogy gyönyörét ne találja a legmiveltebb lélek is, midőn végig olvasva a különböző hitvallásuak harangfeliratait, látja, hogy mindenik mily magasztosan fogja fel az Istent és a hit tárgyait, mit tart a vallás lényegének és külsőségéről hogy ítél. E feliratok a különböző egyházak erkölestani föl fogá-ára is engednek némi következtetést s a nép haladása és műveltsége fokát csaknem biztosan mutatják.

Szerző műve most megjelent kötetének is főleg barátai s jóakarói szívesége után ohajt vevőket szerezni; kik közt több könyvtár is van; mert csak ugy teljesítheti régi vevői azon jogos kívánságát, hogy ők azokat minden mások előtt megszerezhesék, a mit szerző 1886. a nov. 12-iki városi képviselő-bizottság által kiküldött szakhbizottság előtt is kijelentvén: az által is helyeseltetett s a pályakérdés és első kötetek megjelenésekor megállapodás értelmében az 500 példányt számára ez egyik főokból véleményezte kiadni, hogy a kik azt 1871-n megvették, vehessék még most is legelőbb, s csak azután következzenek más vevők; hogy lehetőleg minél kevesebb felesleges és csonka példány legyen a közönség birtokában és a közintézetek

s szakférfiak könyvtárában; mert a nemes város rendkívüli áldozatai csak akkor lesznek igazán méltányolva, ha története nem csonkán, de minél több teljes példányban terjeszti és tartja fenn a város hírét és jó emlékeztetét.

Kolozsvár sz. kir. város érdekének és irányadó férfiai ez érületének kíván tehát szerző szolgálai, midőn hazafiúi tisztelettel fölkéri azon tisztelt honfiakat és honleányokat, a kik Kolozsvár Története első kötetét 1871. maguk megvették s másoknak is megvételre ajánlták, legyenek szivesek e Megrendelési iven mihamarabb nyilatkozni: kívánják-e a most megjelent köteteket is megszerezni? Ha igen, ne terheltesse nek hozzá (Jakab Elek: Budapest, Tabán. Döbrentei-utca 6. sz.) 15 frtot beküldeni, a miért bérmentve veendik a megrendelt példányt; ha a nyilatkozat elmarad, az hallgatag felmentés lesz szerzőnek érintett kötelezettsége alól s felhatalmazás arra, hogy művével másoknak szolgálhasson.

Uj vevőknek szerző ezen 15 frton kívül, az első kötetekért megszabott 10 forint beküldése mellett szintén bérmentve szolgál tiszta szép példánnyal, míg a fönnemlített 50—60 példányból telik. A ki készpénzzel tíz példányt rendel meg akár a régebbi, akár a most megjelent kötetekből, annak szerző a 11-iket mindkettőből díjtalanul s bérmentve küldi el.

Kolozsvár városi polgártársaira nézve — figyelemmel lévén a városi képviselő-bizottságnak 1887. évi ápril 22-én kelt végzése 3-ik pontjára — a város közönsége által hozott nagy áldozatoknak megfelelőleg illetékes férfiakkal egyetértve, kedvezményes áron fogja megkönnyíteni műve megszerzését.

békének a Tisza kormányával, de csakis a maguk szakállára. A román natióról azonban még csak nem is emlékeznek meg, mintha a natio egy lábát átment volna Negui Vodával Munteniába. Pedig nem ment ám, mert ma is többen vannak a volt királyföldön, mint a szászok.

Melzi tehát a román natio számára is kikerhetne volna a magyar nyelvnek az iskolában való tanítását és az universitási kassából kissé nagyobbacska zsácskókat is mutogathatott volna a románok számára. Hanem úgy van az, hogy a száznak csak magafelé hajlik a keze s a román natióról legfennebb azt gondolja: Jó vagy te segítő társnak, ha azok a brassói verberbliehek reám törnek; egyébiránt: „Kaparj kurta s neked is.” Majd bizony, én kaparjam ki a magyar nyelvet a ti iskolátokból is ingyen! Hiszen akkor egyenlő kiváltságunk lenne a királyföldön. Én meg épen ezt nem akarom. Fogadjátok be kötelező tárggyul a magyar nyelv helyett a németet! Így kaparunk nektek is, de mi nem azért löjük meg a sült galambot, hogy a ti, hanem azért, hogy csak is a mi szánkba essék!...

Engedelmet kérünk, hogy a Lensorost leghátul hagyjuk s e hó 26-iki vezércikkének épen a végét idézzük. — „Ilyen eljárást a mivelt világ még nem látott, méltó, hogy illendőképen megbélyegezzük.”

Ugyan mire ütötte rá a „Gazeta” az ő kopott bélyegét? Arra a magyar cultusminiszteri költségvetésre, mely mind csak magyar egyetemeket, főreál, közép. s elemi iskolákat és magyar színházakat tart fenn, de román egyetemet, a mi nincs, főreált, a mi nincs, színházat, a mi ismét nincs, nem vett fel a budgetbe.

Már ilyen mikor láthatott volna a mivelt világ! Kopott bélyeg az a „Gazetaé.” Hát a román közép iskolák? Azok nem kapnak semmit? A balázsfalvi, a naszói középiskolákat nem a magyar állam területe s adományozása szülte; azokra a román Emke, az Asotiatuinea gyűjtötte össze a forintokat? Ugyan ugye? Ugy ám. Hol látott mivelt világ ilyen dolgot!

Hát csak látunk odaát a mivelt Romániában. Ott vannak (a holdban) a csángó magyar papnövelde, tanító-képezde, a zsidó, görög, szerb pap-növeldek, tanító-képezdek.

A ki nem hiszi, tekintsen bele a bukaresti cultusminiszter budgetjébe! (Engedelmet kérek Czenkalji úrtól, én szedtem ki Bukarestben a Csizmez-siu melletti államnyomdában a román cultusminiszter költségvetését, de én abban csángó, zsidó, görög, szerb iskolákat nem láttam. Szedő.) Már, ha a tks. szerkesztő ur szedője jobban tudja: így egészen más. Így aztán üsse rá ő a „Brassó” kiadójának bélyegét arra a román költségvetésre, mert az még külön mint a gróf Căky-é.

Ennél még csak Bánffy-basa kap ki jobban, a ki Grigoresku Teofil volt besztercei s most magyar láposi román tanítót Beszterczére idézte s 18 napra bezáratta (?)

Ja. hát ezt miért?

Erdély színeinek hordásáért, mely nagjainkban az Unio elleni tüntetés. No ez már mégis szörnyű dolog. Oh be szörnyű ember — ha ember — lehet az a Bánffy basa.

Szegény Grigorescu! Ne busulj, mert ha kiszabadulsz, rogtón megbínik, mint mártírt profeszornak a braillai praeparandiába. Értesz-e ahhoz a mester-séghez, ez nem a te dolgod, elég az, hogy Románia színeit 18 napig Magyar Láposon nem tanítottál s talán még jobb kosztod és szállásod is volt Beszterczén, mint Magyar Láposon.

Czenkalji.

Tárgyilagos „budget-tanulmány.”

(Vége.)

Igy került aztán vissza a folyó év kezdetén az üzemszabályzat a bizottsághoz és ment fel folyó év első felében felsőbb elhatározás végett a miniszteriumhoz, kivéve a zernesti, töresvári terveket a melyek annyira hasonlók a városi és tömösi tervekhez, miszerint mel-lől lehetett föltételezni ezeknek sorsától azoknak továbbbi sorsát is. E hóban azonban már azok is utánok küldettek a többieknek Fogarásból.

Ezek tekintetében azonban annyira nyilvánosan ment és megy a tárgyalás, és annyira részletesen és közönségesen lett közölve az illetékes hatósági közegeknek indokolt véleménye néha még lapunkban is, miszerint valaki részéről rosszakaratu allatomos csúszás-mászást állítani és tételezni fel az ügyben valójában csakis a „Kr. Ztg.” tárgyilagos munkatársainak elhatározott és juthat eszébe.

Eltekintve azonban ettől, vagy tájékozatlanságot, vagy gyanus tendenciát árul el az illető ez ügyben által is, hogy egy füst alatt a tervek jóváhagyását is óhajtja s tövön való felaadásról is beszél, hogy

lott a tervek szerint a város fogna valahol a vasuti indóház körül egy hatalmas fűrésztelepet berendezni s abba vagy 178 ezer forintot házilag leendő kezelés végett beruházni. S nem tudja az illető, ugylátszik, azt sem, hogy az ideiglenes erdőhasználati tervek évek óta meg vannak állapítva ezen erdőkre nézve is, a melyeknek alapján minden további akadály nélkül el lehetett volna és el lehetne adni az évi termeléseket köbméterekben azon egyszerű hozzáadással, hogy a vágások helye és kiterjedése egyelőre ezek szerint, később pedig a jóváhagyandó rendszeres erdőgazdasági üzemszabályzat szerint fog megállapittatni. Ha tudná ugyanis a budget-studirozó, hogy a két terv között tulajdonképpen az a lényeges különbség, miszerint az ideiglenes üzemszabályzat szerint sokkal egyszerűbb és könnyebb a fahasználat, mint a tervbeveti rendszeres gazdasági tervek szerint, s tehát minden vevő örvendeni fog, ha minél tovább használhatja az ideiglenes tervek szerint az erdőt, — akkor nem fájt volna és nem fájna a feje okvetetlenül a rendszeres erdőgazdasági üzemszabályzatnak mielőbbi jóváhagyásáért főleg akkor, midőn lehető jutányos felaadásról van szó.

Akkor azonban igazán tárgyilagos lett volna a tanulmány és nem lehetett volna annak keretén belül a fenti repülő szavakat mondatokká fűzni s világáeresztetni. Ezek nélkül pedig a cikkek czélt nem ért volna. Azaz nem tehette volna a költségvetést a cikksíró polgártársaira nézve valóban és könnyen hozzáférhetővé.

Tudjuk még azt is, hogy mi a czélja ezen nagy hajszának.

A városnak sikerült végre valahára kilátást nyerni egy magában véve valóban hasznos és üdvös felaadási módra. S ennek czége alatt át akarják hajszolni okvetetlenül még az itteni viszonyoknak és a város érdekeinek egyáltalában meg nem felelő üzemszabályzat jóváhagyását is.

Mintha csak átok feküdnék városunk gazdasági ügyén. Még a kínálkozó áldást se veheti igénybe a nélkül, hogy egy adag kárhozatot is ne vegyen azzal magába. Videant consules!

Irodalom.

„Brassói magyar képes naptár az 1889. köz. évre.” 3 évf. Kiadja Rozsondai János. Ára 40 kr. A naptár — mint az előző két évfolyam — 14 ivre terjedő, élvezet nyújtó könyv, mely messze elűt a rendes naptároktól, a mennyiben beltartalma sokkal magasabb színvonalon áll. Írói, egyesek kivételével, helyi magyar társadalmunk kiváló harcosai. A naptári részekben kívül tartalma következő: Tíz cseber viz, Harmath Lujzától; A „Brassói magyar dalárda 25 éves története” az egyet tisztkára; Kétszáz nyolcvan év előtt, M. J.-tól (Molnár János); Az E. M. K. E. Brassóban, Szerényi Józseftől; Az E. M. K. E. brassóme-gyei tisztkára; A lópiaczi kapu és környéke, M. J.-tól; Dali Ferkó. Ballada Debrenitől (ez álnév mögött egy kitűnő festőművésznő rejlik); Földünk legközelebbi szomszédja, Radányi Józseftől; Hontz Grebl, a híres kaszás, Tompa Kálmántól; Temesvár ostroma 1849-ben, Koos Ferencztől; Alsógi lona, Végh Mátyástól; Életet életért, Rozsondai Jánostól; Utazási naplóból, Fink Adolfától; A planeták uralkodása a kalendáriumokban, Radányi Józseftől. — Azután jön nek képmagyarázatok; a humors rész; tudnivalók a postai s távirdai szabályokból; hasznos tudnivalók s vásárok. — A beltartalom — mint említők — igen változatos és gazdag. A naptárt több kép is díszíti, A brassói magyar naptár valóban kedves olvasmány s alkalmi színvonalon áll, úgy hogy elismerést érdemel a kiadó Rozsondai, hogy dacára az előző évek csalódásainak mégis folytatja a vállalatot. A naptár megérdemli a támogatást nemcsak mint hazafias vállalat, de mint jó mű is.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán ur Szebenből Brassóba érkezett.

Megyei ügyek. Brassóme-gye törvényhatósági bizottsága holnap. Szerdán, d. e. 9 órakor a városi tanácsház nagytermében rendes tavaszi közgyűlés tart.

Trefort emlékünnepe. A brassóme-gyei hivatalos tanító testület válaszmánya november hó 1-én, Csütörtökön, d. e. 10 órakor Trefort-emlékünnepe-lyt rendez a „Nap” nagytermében. Az emlékbeszédet Józsa Mihály tanító-testületi titkár tartja. Az ünnepe-lyvel a testület közgyűlése is kapcsolatos, mely alkalommal a „Zöldfa” szállodában közös ebéd fog tartatni.

Novemberi előléptetések. A hadsereg rendeleti lapja és a magyar hivatalos lap közli a novemberi előléptetéseket, melyek az idén rendkívül nagy számban

A polgári kör elnöksége ezenel felhívja a kör tagjait, hogy csütörtökön, f. év november 1-én d. e. 9 órakor az egyet helyiségében gyülekezzenek, részt veendő a kör tiszteletbeli elnöke, néhai Trefort Ágoston miniszter emlékére, a brassóme-gyei hivatalos tanítótestület által rendezendő emlékünnepe-lyen.

Öngyilkosság vagy gyilkosság? E czimen közöltük volt annak a szegény tót embernek az esetét, ki Péntekről Szombatra virradólag felakasztva találtatott. Az orvos-rendőri szemle és bonczolás kizártnak tekintett minden külerőszakot, mert a testen semmi nemü erőszak nyoma nem voltak találhatók. Az eset rendkívül különös volta azonban arra indította a városkapitányságot, hogy a legszelesebb körű nyomozást eszközöltesse. Az eddigi kutatások azt eredményezték, hogy az illető szombat hajnali egy negyed négy óráig egy korcsmában mulatott, a hol tisztességesen berugott. A korcsmárosné ott nagyobb összeget látott nála s azért egy szintén ott mulatott honvédtizedest megszólított, kísérné haza, mert pénz van nála, nehogy baja történjék. Állítólag együtt távoztak onnan: a tót és honvédtizedes. Azután már csak felakasztva találták fel, de pénz nélkül, 1 frittal tárczájában. Az eset gyanus volta arra indította a városkapitányságot, hogy arról a bíróságnak is jelentést tegyen, honnan vasárnap ment ki a bizottság: Phleps kir. ügyész, Arzt vizsgáló bíró, Dr. Roth orvos és a rendőrség részéről Hiemesch városkapitány, helyszíni szemlét tartandó. Mint hasonló esetekben szokásos, most is a legkülön-félebb mende-mondák kelnek szárnya minden pillanban. Majd egy tüzet, majd élelmészeti raktári legényt fogtak, majd honvédet el, mint gyilkost. De persze, az egész csak — kacsa. A „Budapesti Hírlap” valóságos rablógyilkosságot csinált belőle, össze-vissza beszélve mindent, csak azt nem, a mi igaz. Egy brassói távirat mondhatja vele azt mind. Csakhogy eddig abból egy szó sem igaz, kivéve azt, hogy az illető tényleg felakasztva találtatott.

Egyházi ülés. A brassói ev. ref. egyházköz-ség kebli tanácsa vasárnap ülést tartott, melyen többek között elhatároztatott a Nagy-utczában lévő, u. n. Száva féle ház eladása. A gyűlés ezenkívül több folyó-ügyet intézett el.

Új diszleteket kap az E. M. K. E. brassóme-gyei válaszmányának színészeti szakosztálya. Csak a cour-tina, (függöny) melyet a budapesti kir. opera festője festett, háromszáz frtra becsültetett. Az új diszletek az első előadáson, november 17-én fognak a közön-ségnek bemutatlatni.

Országos honvédyűlés. Az országos honvédyű-lés f. hó 27-én d. e. fél 11 órakor vette kezdetét Budapesten az új városháza tanácstermében. A köz-gyűlésen 35 vidéki honvédegylet küldöttei vettek részt, összesen mintegy százan.

Nagy tűz volt okt. 28-án éjjel Ilyefalván. A tűz 10 óra felé keletkezett a felszeg utcában s rohamo-san terjedt, földig pusztítva le öt gazdának minden épületét. — ezen kívül összes gabona készletét és takarmányát. Hir szerint állatok is bennégtek. Összesen 13 épület égett le. Sajátságos, hogy ezelőtt 20 évvel ugyanezen időben ugyanezen gazdák égtek le.

Az „Ellenzék”-et újból forrásul használja Tisza ellen a „Gazeta”. Most tehát nem bolondok a Kos-suthisták. Nem ám, de meddig tart? Mi nem állunk jót 24 óráig.

Fillérestély Köhalmon. A köhalmi m. kir. állami népiskola szegény tanulóinak segélyezésére 1888. évi november hó 3-án a „Nap” vendéglőtermében a tanítótestület fillérestélyt rendez. Előadatk „Angolosan” vigjáték 2 felvonásban, melyben szerepelnek: Hoffmann Erzi. Szentpéteri Anna. Végh F. Mohr Adél. Téglás István. Tittel Antal. Szántner József. Rácz Sándor. Szabó Ákos.

Az a dévai csángó-magyar telep ugyan mire való? A ki kíváncsi reá, az kérdezze meg a Lenso-ron, ingyen szolgálnak vele.

Táviratok.

Berlin, okt. 30. (A „Brassó” eredeti táv-irata.) Illetékes helyről nyert értesítés szerint teljesen alaptalan, hogy Kutaisban a czár el-len merényletet terveztek. — Moszkvából je-lentik, hogy a tizenötödik hadtest had-osztálja gőzösökön feltelvé hajózik Nisninovgorodig. Ezen hir megerősíti az osztrák magyar lapok jelentéseit, melyek orosz csapatoknak nyugati határra tolásáról szólnak.

Hamburg, okt. 30. (A „Brassó” eredeti táv-irata.) A császár legfényesebben fogadtatott. Százerek lelkesen üdvözölték.

Friedrichsruhe, okt. 30. (A „Brassó” eredeti táv-irata.) A császár este 7 és fél óra-kor megérkezett a kancellár látogatására.

Mohács, okt. 30. (A „Brassó” ered. táv-irata.) A törvényszéki elnök Jankovich aljárás-bíró ellen megindította a fegyelmi eljárást és állásától felfüggeszté.

Zilah, okt. 30. (A „Brassó” eredeti táv-irata.) Wesselényi főispán beigtatása nagy ün-nepélyességekkel ment végbe.

Felőlő szerkesztő és kiadó: József Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

„Brassói Magyar Polgári Kör“.

Meghívó.

A „Brassói magyar polgári kör“ tagjait van szerencsém ezennel tisztelettel meghívni a

vasárnap, november hó 4-én
délután 3 órakor tartandó
rendkívüli közgyűlésre.

Papp Ferencz,
a kör elnöke.

(375) 1—1

Szám 1513.—1888. tkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szent-ágothai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a nagy-szebeni „Albina“ takarékpénztár végrehajtónak magarai Halerga Nikulae és társai végrehajtást szenvedők elleni 165 frt 40 kr tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a szent-ágothai kir. járásbírósa) területén levő Magarai község határára fekvő, a magarai 268. számú telek-jegyzőkönyvben A + 1—59. és 61—64. rendszám alatt, a 3. sz. tjkvben A + 1—5, 7—21, 23—31, 33—34. rendsz. a., a 351. sz. tjkvben A + 1—11. rsz., a 238. sz. tjkvben A + 2—19. rsz. és a 343. sz. tjkvben 1—4, 8, 11, 15, 17, 20, 21, 25. és 26. rendszámok alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 1550 frt 99 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 15-ik napján délelőtt 10 órakor Magarai község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szent-Ágotha, 1888. augusztus 20
A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága:
Avedik Simon,
kir. aljárásbíró.

(367) 1—1.

Női levélpapírok

a legnagyobb választékban,
gyermekes s felnőttek számára minden nagyságu, legjobb bécsi gyártmányu

FÜZŐK

kaphatók

Obert Zsófia-nál
Brassó, lópiacz 88.

(373) 1—1

azonnali aranyozáshoz, ezüstözéshez s kijáratáshoz mindenemű tárgyaknak, mint: keretek, fa, ércz, porcellán, üveg, viasz, bőr, gipsz alakok, kosarak, bárony, plüsch, selyem, stb. művészi és díszítési célokra. Különösen alkalmas minden egyházi eszköz felújításához. Az alkalmazás mindenkinél a hozzáadott ecsettel nagyon egyszerű, hidegen történik. Fényben, tisztaságban, tartósság- s olcsóságban fölülmulhatlan.

Folyékony

Arany-

és

Ezüst-

tinktúra,

Rendelések czimzendők:
An das Depot chemischer Produkte,
Brünn, Ferdinandgasse Nr. 8.

322 5 25

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„Első magyar petrolgyár“

irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyiszintén szalonpetroleum is hordókban és kőkorsókban.

295 19 0

A legjobb

brünni szöveteket

szállítja gyári árakon a

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns őszi- vagy téli

férfi-öltönyre

elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis 4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

4 80 frt közönséges,

7 75 „ finom. (02—6 gtf)

10 50 „ finomabb,

12 40 „ legfinomabb

valódi gyapjuból.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel átszőtt kamarnok, felső-kabát szövetek, palmerstonok és boy-téli kabátok; loden, vadászok és gazdák számára, peruvienne és tosking salonruhák, szövetek női ruhák számára stb. Jó áruért és pontos kiszolgáltatásért kezeség.

Minták ingyen s bérmentve.

„Egészség óvása!“

„COGNAC“

mint mellőzhetetlen elővigyázati és háziszer minden fertőző betegség stb. ellen — kapható

Lengauer testvérek

(366) 2—3

első délmagyarországi cognac-gyárából
WERSCHEZEN.

Nagyobb városokban ügynökök kerestetnek!

• Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint. •

LASKAI ÁRPÁD

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. sz. a.)

ajánlja úgy a helybeli, mint vidéki m. t. közönségnek az

őszi és téli évadra

gazdagon berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb, a legutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

• Nagy raktár férfi- és női fenérműekben. •

Budapest, 1885.
Nagy dísz oklevél.

Bécs, 1873.
Érdem-érem.

Páris, 1867.
Bronz érem.

London, 1878.
Dísz-oklevél.

Nemel-Palánka, 1887.
Aranyérem.

CSIK JÓZSEF

cs. és kir. kizárólag

szab. első szerémi

Portland cement- s

vizhatlan mészgyár

03 28—30

Beocsinban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vizhatlan meszt,

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

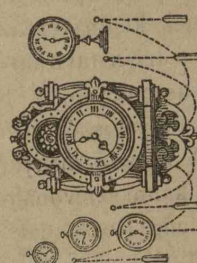
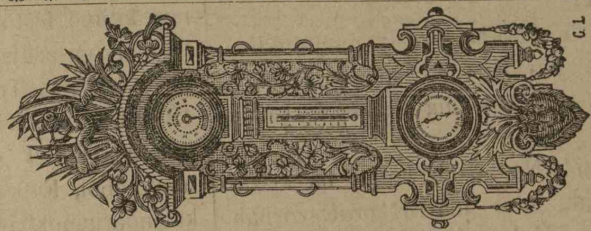
• Árjegyzék s magyarázat kívánczra készséggel megküldetik. •

Kecskemét, 1872.
Ezüst érem.

Ujvidék, 1875.
Arany érem.

Szeged, 1878.
Érdem érem.

Trieszt, 1882.
Arany érem.

(2) 12—

DRESSNANDT J. EDE

órás és optikus
városi óra-gondozó,

Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt

(a rom. kath. templom közelében)

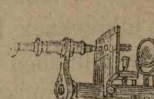
ajánlja jól berendezett raktárát, így mint: arany és ezüst svjazi zsebbőrit, inga, korf., schwarzwa ldi mindenemű órit, továbbá óralánczait, zeneműveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legolcsóbb árakban.

Minden javítások és megrendelések lelkismeretes jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Olyan tárgy, mely a megrendelőnek kedvére nincs, vesztéség nélkül készséggel visszavéttetik.

Minden e szakba tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítetik.

Gondozza a városi plébánia-templom óráját.

„ELSŐ ERDÉLYI BANK“ BRASSOBAN.

Az „Első erdélyi bank“ Brassóban folyó 1888. évi november hó 1-étől kezdve

évi 5%-kal

kamatoztat giro-betéteket és maga fizeti a betétek után a kamat-adót.

Az igazgatóság.

376 1—12